

Příloha k protokolu o SZZ č. ....

Jméno: **Zita Vlášková**

Vysoká škola: **FF JU v Českých Budějovicích,
Ústav estetiky a dějin umění**

Obor: **Estetika**

Datum odevzdání posudku: 13. 6. 2016

Recenzent: **Mgr. Peter Chvojka, Ph.D.**

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Cenzura v umění

.....
(téma)

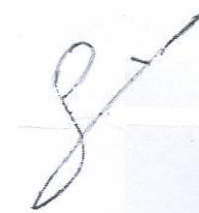
Bakalářská práce Zity Vláškové se zabývá vztahem cenzury a umění. Zvláštní zřetel je položen na koexistenci cenzury a literatury. Již od počátečních řádků je patrný jednak produktivní odstup, který si autorka od tématu udržuje, ale na druhé straně osobní zaujetí, s nímž nás provází. Práce tak nabízí s ohledem na bakalářský stupeň až nezvykle vyzrálý celek, kdy Vlášková dokáže ovládnout a analyzovat poměrně rozsáhlou literaturu, kombinovat jednotlivé definice cenzury v závislosti na jejich výskytu v konkrétním dějinném kontextu. Právě definování samotného pojmu cenzury, jejich typologií a jakoby souběžná prezentace její historie, jakož i účinek cenzury na autorský subjekt působí velmi kompaktním dojmem. Trochu úsměvně působí pasáže, kde Vlášková promýšlí koncept cenzury tak intenzivně, že pojem nabere až kosmicky univerzální ráz. Např. Na str. 11 se zamýšlí nad skutečností, zda volba nějakého uměleckého tvaru není ve vztahu ke tvarům zavrhnutým či opomenutým také cenzurou. „Díky tomuto pojetí cenzury bychom ovšem mohly snadno sklouznout k myšlence, že cenzura ovládá naprosto vše kolem nás.“ Největším přínosem práce je ale právě tato schopnost autorky uvrhnout sebe sama do potíží dynamického kvasu diskurzu zkoumaného pojmu a proti tomu jeho teoreticky relevantní rozkrytí, vystižení potírajících se paradoxů či relativit. Bohužel není žádné podobné cesty, jak ospravedlnit těžkotonážní ránu, jíž nám naloží tvrdé Y ve spojení „bychom mohlY“ výše citované věty. Další dva knock-outy stejné ráže nám Vlášková naloží na str. 7 (zajímavosti příšII) a str. 34 (podepsalY Chartu 77, Třešňák není Václav).

Celkový dojem může působit snad až příliš kompilačně. Nedočkáme se výrazných samostatných názorů, konfrontací, do protipólu možno postavit přehlednost, téměř dokonalou chemii teoretického a praktických ukázek. Autorka ví, co chce a když se přece naskytne pole pro hlubší ponor, je si toho vědoma. Např. na str. 24 zmiňuje tenkou stěnu mezi vědomou a nevědomou stránkou autocenzury, připustí užitečnost psychoanalytického zkoumání, ale odloží jej a upřednostní analýzu Kafkaových požadavků zničit jeho texty, což mnohem relevantněji rozvíjí dříve řečené.

Dá se říci, že byla zvolena efektivní taktika – ne zcela otřelé téma, vyvážený záběr, odpovídající opora v odborné literatuře. Jako písek mezi zuby působí zmíněné gramatické hrubky, přesto se dají opomenout a uznat kvalitu za zdařilou.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **výborně**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

V Českých Budějovicích dne 13. 6. 2016

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------